

2013. szeptember 12., csütörtök

8. emlékeztet rá, hogy a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások célja a partnerországok és az EU versenyképességének, gazdasági termelékenységének és teljesítményének fokozása, egyben oly módon tartva tiszteletben a keleti partnerség országainak Oroszországgal való együttműködését, amely valamennyi fél számára előnyökkel jár; rámutat, hogy a megállapodások ilyen módon nem ássák alá a keleti partnerség országai által a régióban hosszú ideje fenntartott kereskedelmi kapcsolatokat; sőt, véleménye szerint ezek nem tekinthetők összeegyeztethetetleneknek e kereskedelmi kapcsolatokkal, és hogy a társulási megállapodásokból és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokból eredő kötelezettségek sérelme nélkül, mindennemű kereskedelmi vitát a Kereskedelmi Világszervezetben megállapított szabályokkal és kötelezettségekkel összhangban kell megoldani; kijelenti továbbá, hogy az EU kész segítséget nyújtani a keleti partnerségben részt vevő partnerországainak integrációs törekvéseikben oly módon, hogy a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások aláírásakor támogatja ezek vonatkozó szakaszainak ideiglenes alkalmazását, a megállapodások parafálását és aláírását követően az előírt feltételek teljesülése esetén megszüntetve a felfüggesztett kölcsönök és segítségnyújtási programok befagyasztását, és folytatva a vízumkönnyítést célzó intézkedéseket és a vízummentes utazás lehetőségének megvalósítását;

9. rámutat, hogy az európai integrációhoz általános többségi támogatásra van szükség a társulási megállapodások parafálására és megkötésére várakozó országokban; mindazonáltal sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a polgárok Európa melletti elköteleződésére vonatkozó politikai konszenzus megerősítéseként fokozza a keleti partnerség láthatóságának és hozadékának a partnerországok lakosságával való jobb megismertetésére irányuló erőfeszítéseit; kéri, hogy a közeli jövőben dolgozzanak ki és indítsanak széleskörű tájékoztató és figyelemfelhívó kampányt az érintett partnerországokban a társulási megállapodások jellegéről, előnyeiről és a hozzájuk kapcsolódó követelményekről;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, a keleti partnerséghez tartozó országok kormányainak és parlamentjeinek, illetve Oroszország kormányának és parlamentjének, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

P7_TA(2013)0384

Az EU belső biztonsági stratégiája

Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentésről (2013/2636(RSP))

(2016/C 093/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentéssel kapcsolatos, 2013. április 10-i bizottsági közleményre (COM(2013)0179),
- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról szóló 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2013. június 11-i állásfoglalására a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások (időközi jelentés) ⁽²⁾,
- tekintettel a stockholmi programra és az annak végrehajtásáról szóló cselekvési tervre (COM(2010)0171),
- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájára, melyet a Tanács 2010. február 25-én fogadott el,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0207.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0245.

2013. szeptember 12., csütörtök

- tekintettel a súlyos és szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2014 és 2017 közötti időszakra vonatkozó uniós prioritások meghatározásáról szóló 2013. június 7-i tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel az Európai Unióban a terrorizmus helyzetével és alakulásával foglalkozó 2013-as Europol-jelentésre (TE-SAT),
  - tekintettel az Unióban elkövetett súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettséggel kapcsolatban az Europol által kidolgozott 2013-as értékelésre (SOCTA),
  - tekintettel a súlyos és szervezett bűnözéssel kapcsolatos 2011–2013-as uniós szakpolitikai ciklus értékeléséről szóló bizottsági munkadokumentumra (SWD(2013)0017),
  - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (2) bekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) V. címének 1., 2., 4. és 5. fejezetére,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 6., 7. és 8. cikkére, 10. cikkének (1) bekezdésére, továbbá 11., 12., 21., 47–50., 52. és 53. cikkére,
  - tekintettel az arányosság kritériumával foglalkozó, vonatkozó európai és nemzeti alkotmánybírói ítélezési gyakorlatra, valamint arra, hogy az állami hatóságoknak ezt alkalmazniuk kell a demokratikus társadalmakban,
  - tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéletekre,
  - tekintettel François Crépeau az ENSZ migránsok emberi jogaival foglalkozó különelőadója által készített, „Az Európai Unió külső határigazgatása és annak hatásai a migránsok emberi jogaira” című 2013. április 24-i tanulmányban megjelent jelentésre,
  - tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentéssel kapcsolatban a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000068/2013 – B7-0213/2013),
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásáról rendelkező Maastrichti Szerződés folytatása és segít megalapozni az Európai Unió biztonságpolitikájának kialakítását, valamint az Unióval és a tagállamokkal közös biztonsági menetrend kidolgozását, amelyeknek a jogállamiságon, a demokratikus értékek, a polgári szabadságjogok és az alapvető jogok tiszteletben tartásán és a szolidaritáson kell alapulniuk, és amelyeket európai és nemzeti szinten kell kidolgozni és demokratikus ellenőrzés alá vonni; mivel ezek az előfeltételek az EU és a tagállamok nemzetközi kötelezettségeit tükrözik, különös tekintettel azokra, amelyek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményből, valamint azokból az ENSZ megállapodásokból és egyezményekből erednek, amelyeknek részes felei;
- B. mivel a biztonságpolitikák nem irányulhatnak csupán a visszaszorításra, hanem a megelőzést is célul kell kitűzniük, amelyre különösen nagy szükség van egy olyan időszakban, amikor a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek egyre inkább mélyülnek és kétségessé teszik a szociális paktumot és az alapvető jogok és a polgári szabadságjogok érvényesülését;
- C. mivel az uniós polgárok biztonsága elsődleges jelentőségű;
- D. mivel a tagállamok és a Bizottság mostanáig ténylegesen nem érvényesítették a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének összes vonatkozását, és mivel ennek következtében az Európai Parlament továbbra is viszonylagosan marginális szerepet játszik ebben a folyamatban, tekintettel arra, hogy a döntéshozatali folyamatban figyelmen kívül hagyják a témával kapcsolatos álláspontjait, különösen az EU Alapjogi Chartájának figyelembevételének szükségességét⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalását az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2009) – a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő hatékony végrehajtás (HL C 169. E, 2012.6.15., 49. o.).

2013. szeptember 12., csütörtök

- E. mivel a 2010–2014-es időszakra szóló belső biztonsági stratégia az alábbi öt kiemelt területet határozta meg, melyekben az Unió hozzáadott értéket tud teremteni: a nemzetközi bűnözői hálózatok tevékenységeinek meggátolása és részvétel a felszámolásukban, a terrortámadások megelőzése, a számítógépes biztonság fokozása, a határvédelem biztosítása, valamint a természeti katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség növelése; mivel ez a stratégia csak akkor hajtható végre, ha garantálja a személyek szabad mozgását, a migránsok és a menedékkérők jogait, valamint az EU és a tagállamok összes nemzetközi kötelezettségének betartását;
- F. mivel a belső biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló második éves jelentés elismerte, hogy mind az öt cél továbbra is érvényes, és körvonalazta az aktuális helyzetet, az eddig elért előrelépéseket és a továbbhaladás útját;
1. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló, 2013. április 10-i második bizottsági közlemény csak csekély mértékben kritikus a belső biztonsági stratégia keretében végrehajtott intézkedésekkel kapcsolatban és ugyanazokat a prioritásokat erősíti meg újra, mint a 2010. novemberi első közleményben anélkül, hogy figyelembe venné többek között az EU Alapjogi Chartája integrálásának következményeit, amely rendelkezéseinek többsége nemcsak az európai polgárokra, hanem az EU területén élő összes személyre vonatkozik;
  2. tudomásul veszi a belső biztonsági stratégia és az azt vezérlő fő alapelvek kidolgozása érdekében megkezdett munkát, amely valamennyi uniós intézmény és tagállam számára lehetővé teszi, hogy ugyanazon célok eléréseért tevékenykedjenek; hangsúlyozza, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése olyan célkitűzések, amelyeket párhuzamosan kell megvalósítani, és emlékeztet arra, hogy a biztonságra – a szabadság és a jog érvényesülésének megvalósulása érdekében – mindenkor a Szerződés elveivel, a jogállamisággal és az Unió alapjogi kötelezettségeivel összhangban kell törekedni; úgy véli, hogy az uniós biztonsági intézkedéseknek a szükségesség és az arányosság elvével összhangban, az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett, valamint megfelelő felügyelet és elszámoltathatóság alapján végzett olyan tevékenységekre kell összpontosítaniuk, amelyek bizonyítottan képesek csökkenteni a bűncselekmények számát és megakadályozni a terrortámadásokat;
  3. hangsúlyozza, hogy a belső biztonság nem mentesül az alapvető jogokra vonatkozó uniós és nemzeti kötelezettségek alól, és súlyosan aggasztónak találja, hogy tagállamok, harmadik országok és harmadik felek – magáncégek közreműködésével – titkos megfigyeléseket folytattak uniós intézményekkel, valamint tagállami hatóságokkal és állampolgárokkal kapcsolatban; sürgeti az uniós és tagállami intézményeket, hogy indítsanak vizsgálatot az ügyvel kapcsolatban, és hozzák meg az eredmények alapján szükséges intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy az Unió bármely belső biztonsági stratégiájának a „belső” és a „külső” vonatkozások közös értelmezésén kell alapulnia, céljának pedig az uniós intézmények, valamint az uniós tagállamok és polgáraiik törvénytelen külső megfigyelése, illetve nemkívánatos befolyásolása és manipulációja elleni védelmének kell lennie; sürgeti az uniós kommunikációs és logisztikai rendszerek biztonságának és titkosságának harmadik felek általi vagy idegen megfigyeléssel szembeni megerősítését; rámutat arra, hogy a polgároknak a magánélet tiszteletben tartásához és az adatvédelemhez való joga, továbbá a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférés joga európai alapértékek és -jogok, amelyeket minden szinten és fórumon érvényesíteni kell;
  4. emlékeztet arra, hogy a Parlament mára a biztonságpolitikai terület teljes jogú intézményi szereplőjévé vált, és így jogosult arra, hogy aktívan részt vegyen a belső biztonsági stratégia jellemzőinek és prioritásainak meghatározásában és a vonatkozó eszközök értékelésében, beleértve a belső biztonsági stratégia végrehajtásának rendszeres ellenőrzését, amelyet az EUMSZ 70. és 71. cikke alapján az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek és a Tanács közösen végeznek;
  5. úgy véli, hogy a hatékony belső biztonsági stratégia alapvető előfeltétele a kezelendő biztonsági fenyegetések megfelelő elemzése; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy kötelezettséget vállalt az Unió természeti kockázatait és ember okozta (szándékos és nem szándékos) veszélyeit vizsgáló, több ágazatot átfogó áttekintés elkészítésére; emlékezteti az Európai Tanácsot arra, hogy az EUMSZ 222. cikke szerint szerződéses kötelezettsége az Uniót fenyegető veszélyek rendszeres értékelése, és felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét javaslatokat a fent említett kötelezettségek teljesítésének legjobb módjairól, összegyűjtve a jelenlegi széttörött és szűk területekre összpontosító uniós és nemzeti szintű veszély- és kockázatértékeléseket;
  6. megállapítja, hogy az Europol terrorfenyegetések és más bűncselekmények értékelése és elemzése terén elért eredményessége nagyban függ a tagállami szolgálatok információszolgáltatási hajlandóságától; javasolja, hogy az Europollal való együttműködésre vonatkozó tagállami kötelezettségek erősítésével fokozzák a tagállamoktól az Europol felé történő információáramlást;

2013. szeptember 12., csütörtök

7. emlékeztet arra, hogy az Unió belső biztonságára az egyik legnagyobb veszélyt a szervezett bűnözés, többek között a maffiaszervezetek jelentik; kielégítőnek tartja a tagállamok és a Bizottság által a súlyos és szervezett nemzetközi bűnözéssel kapcsolatos uniós szakpolitikai ciklus keretében tett előrelépéseket, és felszólítja a tagállamokat, hogy újítsák meg elkötelezettségüket és biztosítsanak megfelelő forrásokat; úgy véli, hogy támogatni kell a közös jogszabályi normákat és az olyan közös operatív eszközöket, mint a lefoglalás, az európai nyomozási határozat, a közös nyomozócsoportok; szükségesnek tartja a tagállamok és az Unió közötti, illetve harmadik országokkal folytatott igazságügyi és rendőrségi együttműködés megerősítését, az alapvető szabadságokkal és jogokkal, a jogállamisággal, az uniós polgárok és az EU-ban élők személyes adatainak és magánéletének védelmével kapcsolatos jogszabályok és uniós nemzetközi kötelezettségek tiszteletben tartása mellett, valamint kéri, hogy az Európai Parlament játsszon kulcsszerepet a belső biztonsági politikák értékelésében és meghatározásában, hiszen ezek jelentős mértékben kihatnak az EU-ban élők alapvető jogaira; véleménye szerint mindezek alapján a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos uniós politikák demokratikus felügyeletének és ellenőrzésének érdekében biztosítani kell, hogy e politikák az egyetlen olyan európai intézmény hatáskörébe tartozzanak, amelyet közvetlenül választanak meg;

8. ismételten hangsúlyozza – az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti meglévő együttműködés alapján – a belső biztonsági stratégiát illető aktuális helyzetről szóló éves parlamenti jelentéssel végződő „parlamenti politikai ciklusról” alkotott elképzelését, amelyet alaposan össze kell hangolni a Bizottság éves jelentéstételével ezen a területen;

9. úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a gyermekek és a nők elleni erőszak elleni küzdelemre;

10. üdvözli, hogy a tiltott lőfegyver-kereskedelem elleni küzdelmet beillesztették a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós prioritások közé; várakozással tekint azonban a Bizottság által kidolgozandó, lőfegyverekkel kapcsolatos átfogó stratégiai iránymutatások elé, melyek kiterjednek majd a lőfegyverek illegális kereskedelem, szervezett bűnözés, terrorcselekmények céljaira történő használatára is;

11. sajnálatosnak tartja, hogy a pénzmosás elleni küzdelmet az Europol ajánlásai ellenére sem vették fel a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós prioritások közé; határozottan úgy véli, hogy a szervezett bűnözés különféle típusai, mint a pénzmosás, a környezeti vagy a vállalati bűnözés és a korrupció egymással összefüggő és egymást kölcsönösen erősítő elemek, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul tegye prioritássá a korrupció és a pénzmosás elleni küzdelmet;

12. hangsúlyozza, hogy a belső biztonsági stratégián belül a terrorizmus elleni küzdelem prioritás; rámutat arra, hogy az Europol szerint az Unióban a terrorizmus általi fenyegetettség valós, még ha az rendkívül változatos formákat ölt is, ugyanakkor a terrortámadások tényleges eredetére tekintettel megkérdőjelezi az EU prioritásait ezen a területen; hangsúlyozza, hogy a visszaszorító intézkedésekkel párhuzamosan nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani a megelőzési politikáknak; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy elsősorban a szükséges pénzügyi és emberi eszközök biztosításával inkább a célzott rendészeti intézkedésekre és a hírszerző szolgálatokra kell összpontosítani, amelyek ténylegesen lehetővé teszik a terrortámadások megelőzését; emlékeztet arra, milyen fontos a terrorizmus finanszírozásának megelőzése, és várakozással tekint az igazságügyi és a közigazgatási intézkedéseket – például a terrorizmussal gyanúsítható személyek pénzeszközeinek az EUMSZ 75. cikke szerinti befagyasztását – magában foglaló keretre vonatkozó javaslatra; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék az erőszakos politikai radikalizáció ismételt megjelenésével járó fenyegetés jellegét és mértékét; alapvető fontosságúnak tartja olyan mechanizmusok kidolgozását, amelyek lehetővé teszik az ilyen radikalizálódásra utaló jelek korai felismerését, továbbá felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy saját hatáskörükben figyeljenek oda e problémára, ideértve a megelőzést is; nyugtalanítóan tartja az uniós állampolgárságú vagy a közösségen kívüli úgynevezett „magányos farkasok” tevékenységének fokozódását, akik válságtérületekre utaznak mielőtt az Európai Unió területére visszatérnének, mivel olyan új kockázatokat jelentenek, amelyek nem közelíthetők meg a terrorizmus elleni küzdelem hagyományos eszközeivel; a fiatalok radikalizálódásának megelőzése érdekében ösztönzi a helyes gyakorlatok cseréjét és támogatja az uniós eszköztár projektjét; elvárja, hogy a terrorizmus elleni küzdelemről szóló kerethatározat értékelése vegye figyelembe e szempontokat, valamint hangsúlyozza, hogy jobban össze kell kapcsolni a meglévő terrorizmusellenes eszközöket;

13. felszólítja az Európai Bizottságot, a tagállamokat, valamint az egyéb európai intézményeket és szervezeteket, hogy folytassanak alapos vizsgálatokat az Unióban működő erőszakos mozgalmakról, és hozzanak konkrét intézkedéseket az ilyen jellegű erőszakos cselekmények elleni küzdelem érdekében;

2013. szeptember 12., csütörtök

14. hangsúlyozza, hogy a magánszektor – és különösen a pénzügyi szektor – a csalások, a pénzmosás és más gyanús tranzakciók azonosítása és bejelentése révén döntő szerepet játszik a szervezett bűnözés és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi ágazatnak szorosabban együtt kell működnie a kormányzati ügynökségekkel a hatályos szabályozások hiányosságainak azonosítása érdekében, valamint innovatív technikákat kell alkalmaznia a problémák kiküszöbölése végett; elsődleges fontosságúnak tartja annak megértését, hogy a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni hatékony küzdelem feltétele egy olyan integrált megközelítés, amely valamennyi érintett felet bevon, nemzeti és uniós szinten egyaránt;
15. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a kritikus infrastruktúrák ember által előidézett és természeti katasztrófákkal szembeni ellenálló képességét; sajnálatosnak tartja, hogy az európai kritikus infrastruktúrák védelméről szóló hatályos (2008/114/EK) irányelv⁽¹⁾ nem működik megfelelően, és felszólítja a Bizottságot, hogy az irányelv javítása érdekében javasolja annak módosítását;
16. úgy véli, hogy el kell készíteni egy, a természeti kockázatokra vonatkozó, a leginkább kritikus területeket felsoroló statisztikai tanulmányt, amelynek alapján ki kell dolgozni egy automatikus beavatkozási és mentési rendszert, amellyel azonnal és hatékonyan lehet reagálni a vészhelyzetekre;
17. úgy véli, kiemelkedő jelentőségű a bármilyen eredetű környezeti, gazdasági bűnözés elleni határozott küzdelem, amelynek hatása, főként válság idején, különösen káros az uniós polgárok életkörülményeire;
18. üdvözli a cigarettacsempészettel kapcsolatban az Európai Bizottság által bejelentett kezdeményezést, és nagy várakozással tekint elé;
19. tudomásul veszi, hogy a belső biztonsági stratégia prioritása a számítógépes bűnözés elleni küzdelem; úgy véli, hogy a számítógépes bűnözés egyre nagyobb veszélyt jelent az Unió számára, és jelentős mértékben megkönnyíti az egyéb bűncselekmények elkövetését; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő forrást az új Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ rendelkezésére, és sürgeti a tagállamokat, hogy ratifikálják az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményét; emlékeztet rá, hogy a belső biztonsági stratégia részeként végzett személyes adat-kezelés és -gyűjtés során mindig tiszteletben kell tartani az Unió adatvédelmi elveit, és különösen a szükségesség, az arányosság és a jogszerűség elveit, valamint az uniós jogszabályokat és az Európa Tanács vonatkozó egyezményeit; emlékeztet rá, hogy a digitális környezetben különös figyelmet kell fordítani a gyermekekre, és felhívja a figyelmet a gyermekpornográfia elleni küzdelem fontosságára; támogatja a gyermekek online szexuális bántalmazása elleni globális szövetség bővítését;
20. megismétli, hogy az uniós rendőrségi és igazságügyi együttműködésnek többek között az Europol, az Európai Rendőradadémia (CEPOL) és az Eurojust közreműködésével, valamint megfelelő szakképzés révén történő fokozása alapvető fontosságú a megfelelő belső biztonsági stratégia szempontjából, és magában kell foglalnia a tagállamok illetékes hatóságait, valamint az EU intézményeit és ügynökségeit; úgy véli, hogy ez az együttműködés nem korlátozódhat a bűncselekményekkel gyanúsított személyek felkutatására és letartóztatására, hanem az ilyen cselekmények megelőzésére és megismétlődésének megakadályozására is irányulnia kell; tudomásul veszi az Európai Bizottság vonatkozó javaslatait, amelyek többek között az Eurojust megreformálására és az európai ügyészség létrehozásáról szóló jogszabályjavaslatra irányulnak; felhívja a figyelmet arra, hogy tiszteletben kell tartani az igazságszolgáltatási és a rendfenntartó ágak hatásköreinek szétválasztását és autonómiáját;
21. támogatja az Európai Ügyészség létrehozását, különösen az Unió költségvetésének jobb védelme érdekében, és felszólítja az Európai Bizottságot, hogy mihamarabb terjesszen elő erre irányuló javaslatot;
22. sajnálatosnak tartja, hogy a belső biztonsági stratégia továbbra sem rendelkezik megfelelő „igazságügyi dimenzióval”; a stockholmi programmal összefüggésben emlékeztet rá, hogy a jogrendszerek sokszínűségén és az európai jog általi egységességén alapuló európai igazságügyi kultúra fokozatos kialakítása révén meg kell erősíteni a kölcsönös bizalmat, és hogy ennek magában kell foglalnia a jogállamiság, a demokratikus értékek és az emberi jogok tiszteletben tartását, és nem korlátozódhat csak a bűncselekménnyel vagy terrorizmussal gyanúsított személyek üldözésére; hangsúlyozza, hogy a kölcsönös bizalom az igazságügyi együttműködés előmozdításának alapvető fontosságú előfeltétele, és úgy véli, hogy ez a kölcsönös bizalom csak a polgári szabadságjogokra és az eljárási garanciákra vonatkozó egyenlő szabályok bevezetésével és tiszteletben tartásával teremthető meg;

⁽¹⁾ HL L 345., 2008.12.23., 75. o.

2013. szeptember 12., csütörtök

23. hangsúlyozza egy olyan integrált határigazgatás kialakításának fontosságát, amely egységes, biztonságos és magas minőségű ellenőrzést biztosít a külső határokon, miközben megkönnyíti a külső határokon keresztüli jogszerű utazást és ösztönzi a schengeni térségen belüli mobilitást; üdvözli a Schengeni Információs Rendszer (SIS) II. közelmúltbeli üzembe állítását, és felhívja az eu-LISA ügynökséget, hogy biztosítsa az új rendszer magas minőségű üzemeltetési igazgatását; elvárja, hogy az új európai határőrizeti rendszer (Eurosur) 2014 végére teljesen működőképessé váljon, és úgy véli, hogy hatékony eszköz lesz, amely hozzájárul a határokon átnyúló bűncselekmények és az illegális bevándorlás felderítéséhez, megelőzéséhez és az ellenük való küzdelemhez, valamint a migránsok védelméhez és életének megóvásához; hangsúlyozza, hogy a migráció és a határigazgatás területén az „intelligens határellenőrzés” kezdeményezéshez hasonló, új informatikai rendszerek esetleges fejlesztését gondosan elemezni kell, különösen a szükségesség és az arányosság elveinek tekintetében, és hogy ilyen rendszerek fejlesztését csak a jogi eszközök elfogadását követően lehet megkezdeni; különösen üdvözli a schengeni értékelési mechanizmussal kapcsolatos közelmúltbeli megállapodást, és felhívja a Bizottságot, hogy új felelősségi körének betöltésével biztosítsa az egész schengeni térségben a schengeni acquis-nak való magas szintű megfelelést; hangsúlyozza, hogy a belső határokon való ellenőrzést csak kivételes esetben, végső megoldásként szabad újra bevezetni, és alkalmazásakor nemcsak a biztonsági vonatkozásokat, hanem a mobilitásra és a szabad mozgásra gyakorolt hatását is figyelembe kell venni; kiemeli, hogy a harmadik országok állampolgárainak nagyarányú migrációját és a külső határokon való belépését önmagában véve nem szabad a közrendet és a belső biztonságot fenyegető veszélynek tekinteni; megismétli, hogy határozottan támogatja Bulgária és Románia csatlakozását a schengeni térséghez, és felhívja a Tanácsot, hogy szintén támogassa csatlakozásukat, mivel az növelni fogja a kölcsönös bizalmat és szolidaritást, amelyek szükséges előfeltételei az Európai Unió belüli magas szintű biztonság biztosításának;

24. hangsúlyozza, hogy az együttműködések, a közös nyomozócsoportok és az információcsere előmozdítása érdekében fontos megerősíteni a rendfenntartó erők közötti kölcsönös bizalmat; ezzel kapcsolatban felhívja a figyelmet arra, hogy a rendfenntartó erők európai képzése kulcsfontosságú;

25. úgy véli, hogy a belső biztonsági stratégia meghatározásának és végrehajtásának nagyobb mértékben figyelembe kellene vennie a biztonságpolitika belső és külső dimenziói közötti kölcsönhatást, és hogy e két dimenzió belül a bel- és igazságügyi területen működő uniós intézményeknek és ügynökségeknek feladataikat teljes mértékben az uniós értékeknek és elveknek, a jogszabályoknak és az alapjogi chartának megfelelően kell ellátniuk; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék a belső biztonsági stratégia által az EU külső biztonsági stratégiájára gyakorolt hatást, a szabadságok és az alapjogok, valamint a nemzetközi szövegekben, egyezményekben és megállapodásokban szereplő demokratikus értékek és elvek tiszteletben tartásával és előmozdításával kapcsolatos kötelezettségek tekintetében is; sajnálatosnak tartja, hogy a közös biztonság- és védelempolitika és a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés közötti kapcsolatok erősítésére vonatkozó 2011. évi menetrend végrehajtása nem halad, és sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy gyorsítsa fel a munkát;

26. rámutat, hogy a jelenlegi belső biztonsági stratégia 2014-ben hatályát veszti; felszólítja a Bizottságot, hogy kezdje meg a 2015–2019-es időszakra vonatkozó új belső biztonsági stratégia előkészítését, amely figyelembe veszi a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését és az EU Alapjogi Chartájának uniós jogba történt integrációját; úgy véli, hogy ennek az új politikának a jelenlegi stratégia és a jelenlegi eszközök mélyreható, független és külső elemzésén, a jövő kihívásainak figyelembe vételén, valamint az érintettekkel folytatott széles körű konzultáción kell nyugodnia; felszólítja a Tanácsot, hogy az új belső biztonsági stratégia elfogadását megelőzően vegye kellően figyelembe a Parlament észrevételeit;

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TA(2013)0385

Az európai munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi stratégia

Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása az európai munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi stratégiáról (2013/2685(RSP))

(2016/C 093/24)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak preambuluma, illetve 3. és 6. cikkére,